

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.685 van 5 december 2011
in de zaak A. 193.199/IX-6424**

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 29 april 2009 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van Sociaal Inspecteur voor de RSZPPO (selectienummer ANG09008).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2011.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 10 maart 2009 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van sociaal inspecteur voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten (RSZPPO).

De vergelijkende selectie omvat een onderzoek van de deelnemingsvoorwaarden, dat wordt gevolgd door een interview met schriftelijke voorbereiding. Volgens het selectiereglement beoogt deze proef de evaluatie van de professionele competenties in overeenstemming met de functievereisten, alsook van de motivatie, de interesses en de affiniteit van de kandidaten met het werkterrein. Om te slagen moet een kandidaat ten minste 12 punten op 20 behalen. Met het interview worden een aantal generieke en technische competenties beoordeeld. Onder elke competentie worden voor de beoordeling een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

3.2. Met een brief van 7 april 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het interview met schriftelijke voorbereiding.

Met een e-mailbericht van 23 april 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker op zijn vraag de samenstelling mee van de selectiecommissie.

Op 24 april 2009 neemt de verzoeker deel aan het interview met schriftelijke voorbereiding.

3.3. Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend :
Voor de technische competenties “analyseren en integreren”, behaalt de verzoeker op de vier vragen respectievelijk 1, 4, 3 en 2 punten op 5. Voor de technische competentie “motivatie” behaalt de verzoeker 3 punten op 5. Wat de generieke competenties betreft, behaalt de verzoeker voor de competenties “zichzelf ontwikkelen” 3, “coachen/ontwikkelen” 1, “resultaatgerichtheid” 3, “beïnvloeden” 2 en “communiceren” 3. Die scores worden vermeld in een motivatiefiche, voorafgegaan door een beoordeling van de verscheidene criteria per competentie afzonderlijk.

De eindconclusie van de jury wordt als volgt gemotiveerd :

“De kandidaat, XXXX, is voldoende resultaatgericht. Hij ziet welke acties ondernomen moeten worden om resultaat te bereiken. Hij gaat actief op zoek naar informatie en kennis, hij staat onvoldoende stil bij het eigen functioneren.

De competentie coachen/ontwikkelen is zwak ontwikkeld. Hij voert geen dialoog over ontwikkeling met medewerkers. Hij is onvoldoende constructief in onderhandelingsituaties. Hij communiceert vlot maar weinig tot the point. Zijn motivatie voor de functie is voldoende. De technische competenties zijn onvoldoende ontwikkeld. Hij is onvoldoende in staat tot het analyseren en integreren van de informatie in toepassing op de case.

De kandidaat is niet geslaagd en behaalt de score van 10 op 20 op deze proef.”

Met een brief van 29 april 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte van de

selectie omdat hij 10 punten op 20 behaalde terwijl minimum 12 punten op 20 vereist zijn. Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Met een brief van 18 mei 2009 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden. Tevens vraagt hij om inzage in zijn dossier.

Met een brief van 12 juni 2009 worden aan de verzoeker een aantal documenten bezorgd en wordt hem tevens de samenstelling van de selectiecommissie voor het mondelinge gedeelte van de selectie meegedeeld. De verwerende partij verduidelijkt tevens het doel van de vragen van de selectiecommissie.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht en van de formele motiveringsplicht bedoeld in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoeker argumenteert dat de bestreden beslissing noch formeel, noch materieel op afdoende wijze gemotiveerd is, aangezien hem geen inzicht gegeven wordt in de motieven van de beslissing. Daardoor is de verzoeker niet in staat te oordelen of het zin heeft zich tegen deze beslissing te verweren. De mondelinge proef was ten dele een kennisexamen en peilde ten dele naar gedragsgerichte competenties. Wat het kennisexamen betreft, kreeg de verzoeker na zijn verzoek van 18 mei 2009 geen kopie van de casus, het typeformulier met richtlijnen voor het personeel, vragenlijsten, antwoordalternatieven,

typeantwoorden of correctieoosters. In de brief van 12 juni 2009 wordt geen juridisch geldige reden vermeld om deze documenten niet mee te delen. Bij die brief zijn motivatiefiches gevoegd waarvan de verzoeker de waarachtigheid niet kan verifiëren. De motivatiefiche bevat geen verwijzingen naar concrete antwoorden die de verzoeker aan de examenjury zou hebben gegeven tijdens de mondelinge proef. Voor wat de toetsing van de gedragsgerichte competenties betreft, stroken de motivatiefiches niet met het verloop van het interview. Aangezien de mondelinge proef geen kennisexamen was waarbij de beoordeling beperkt is tot het vergelijken van de gegeven antwoorden met de oplossingen, volstaat de cijfers niet als motivering en is een bijkomende redengeving vereist. De stellingen en de negatieve elementen die in de motivatiefiches worden weergegeven, worden met geen enkel concreet voorbeeld geïllustreerd en stroken niet met het verloop van het interview. Verscheidene elementen uit het mondeling onderhoud zijn niet verwerkt in de motivatiefiche, zoals blijkt uit enkele door de verzoeker aangehaalde voorbeelden. De documenten van een jurylid dat notities nam tijdens de mondelinge proef, werden niet ter beschikking gesteld aan de verzoeker, zodat hij die documenten ook niet kan verifiëren. In het selectiereglement wordt nergens vermeld hoe punten worden toegekend bij de beoordeling van de mondelinge proef en hoe de punten worden verdeeld tussen het gedeelte dat betrekking heeft op de casus en het gedeelte met betrekking tot de gedragsgerichte competenties. Er werd geen aandacht besteed aan de kennis van de Franse taal door de verzoeker, noch aan zijn bereidheid om op onregelmatige uren in soms fysiek en psychisch moeilijke omstandigheden te werken, terwijl dit volgens het selectiereglement nochtans belangrijk is. Het gegeven dat de verzoeker in BTW-controledossiers en in BBI-dossiers is opgetreden is blijkbaar ook van geen belang voor zijn beoordeling. De motivatiefiches hebben geen juridische waarde, aangezien ze niet zijn ondertekend en er geen enkel jurylid op wordt vermeld. De beoordeling van het interview gaat eveneens voorbij aan de beoordelingsverslagen die werden opgesteld in het kader van de stage die de verzoeker heeft doorlopen op de Geschillencel van de FOD Financiën. Die beoordelingsverslagen bevestigen de professionele competenties van de verzoeker en wijzen er op dat de examenjury

niet in staat is geweest de werkelijke competenties voor de functie van sociaal inspecteur bij de RSZPPO te beoordelen. De Raad van State heeft in het arrest Vermeulen nr. 94.093 van 19 maart 2001 reeds geoordeeld dat een motivatie door de examencommissie die neerkomt op niet-onderbouwde algemeenheden enerzijds aan de verzoeker elke mogelijkheid van verweer ontnemt en anderzijds de rechter in de feitelijke onmogelijkheid plaatst om zijn wettigheidstoetsing uit te voeren.

5. De verwerende partij werpt op dat de verzoeker geen belang heeft bij het middel, aangezien hij in zijn verzoekschrift niet de motivering onder de titel “Eindconclusie” in de bestreden beslissing bekritiseert, maar enkel de motivering van die motivering bekritiseert. Een dergelijke kritiek valt buiten het toepassingsgebied van de formele motivering van bestuurshandelingen.

Voorts repliceert de verwerende partij ten gronde dat de bestreden beslissing wel degelijk gebaseerd is op rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag. De selectiecommissie heeft de technische competenties beoordeeld aan de hand van de schriftelijk voorbereide casus. Ook de motivatie en de generieke competenties werden door haar beoordeeld. Deze competenties kregen een afzonderlijke score aan de hand van een 5-puntenschaal, waarbij 1 zwak is en 5 uitstekend. Elk van de scores wordt nader toegelicht. De globale beoordeling van de technische en generieke competenties leverde een totaalscore van 10 punten op 20 op, waardoor de verzoeker niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van de selectie. De bestreden beslissing is bijgevolg wel degelijk materieel gemotiveerd. Voor wat de formele motiveringsplicht betreft, zijn volgens de rechtspraak van de Raad van State de motieven voor een beslissing in verband met een examen vervat in het examencijfer, zowel voor schriftelijke als voor mondelinge examens. Bij een brief van 12 juni 2009 kreeg de verzoeker bovendien een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer met als bijlage een uitgebreide motivering van de bestreden beslissing. De motivering voor het toekennen van het puntentotaal voor elk onderdeel van de test wordt daarin uitdrukkelijk beschreven door het aanmerken

met +, +/- of - van een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties. Voor elk onderdeel worden daarnaast de bevindingen van de selectiecommissie weergegeven met betrekking tot de generieke competenties van de verzoeker zoals ze naar voor gekomen zijn tijdens de mondelinge proef. De verzoeker was bijgevolg volledig op de hoogte van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

6. In zijn memorie van wederantwoord stelt de verzoeker dat de verwerende partij ook tijdens het onderhavige beroep tot nietigverklaring weigert een kopie te bezorgen van de casus, het typeformulier met richtlijnen voor het personeel, de vragenlijsten, de antwoordalternatieven en de typeantwoorden of correctieroosters. De verwerende partij weet zeer goed dat de technische competenties van de verzoeker zeer groot zijn, zoals reeds bleek uit verscheidene selecties. Aan de niet-ondertekende motivatiefiche werd achteraf door de verwerende partij een blad toegevoegd. Het aldus pogen te remediëren van onregelmatigheden moet worden afgekeurd. De verwerende partij slaagt er bovendien niet in op afdoende wijze te antwoorden op een aantal van de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten. De kritiek van de verzoeker betreft niet enkel de motivering; de verwerende partij heeft zich immers vergist en bovendien stroken de weergegeven stellingen en de opgesomde negatieve elementen geenszins met het verloop van het interview. De verwerende partij heeft overigens nagelaten een motivering te vermelden op de motivatiefiche bij de rubriek “titels en ervaring”.

7. In zijn laatste memorie herhaalt de verzoeker nog dat verscheidene elementen die hij heeft aangehaald tijdens het interview, ten onrechte niet worden vermeld door de verwerende partij. De kennis van de Franse taal, de bereidheid om op onregelmatige uren in soms fysiek en psychisch moeilijke omstandigheden te werken en het bezitten van een rijbewijs B zijn cumulatieve voorwaarden, waaraan de examenjury wel degelijk aandacht moest besteden. De verzoeker legt nog een verklaring voor van zijn voormalig diensthoofd bij de BTW-controle over zijn competenties in de betrokken dienst.

De verwerende partij poogt met vage en algemene formuleringen de verzoeker in een slecht daglicht te plaatsen. Er worden geen concrete overwegingen weergegeven en de score van 10 op 20 punten is dan ook kennelijk onredelijk.

Beoordeling

8. Anders dan de verwerende partij lijkt voor te houden, volstaat de loutere verwijzing naar de punten die voor elk van de afzonderlijke competenties werden toegekend, niet als motivering voor het examenresultaat, aangezien het niet gaat om een zuivere kennisproef, maar wel om een proef waarbij de beoordeling van de antwoorden en de puntentoekening een beduidende appreciatiebevoegdheid vergden van de selectiecommissie. Dit houdt in dat het examenresultaat verantwoord moet kunnen worden aan de hand van argumenten die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

9. Te dezen moet worden vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (10 punten op 20), meegedeeld bij brief van 29 april 2009, met een brief van 12 juni 2009 tevens op de hoogte is gebracht van de redenen waarom hem dit puntencijfer is toegekend geworden. Deze brief en de bijgevoegde motivatiefiche vermelden duidelijk welke generieke competenties precies zijn beoordeeld geworden tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welk de essentiële argumenten van de selectiecommissie zijn per competentie. Voorts bevat deze motivatiefiche een vrij uitvoerige eindconclusie.

Middels de mondelinge proef moest de selectiecommissie overeenkomstig het selectiereglement de professionele kwaliteiten van de

verzoeker met betrekking tot de functievereisten beoordelen, alsook zijn motivatie en zijn interesse voor het werkterrein. Zowel uit de motivatiebrief van 12 juni 2009 als uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gehad met de selectiecommissie hierop gericht was, hetgeen door de verzoeker ook niet wordt betwist. De beoordeling van een kandidaat aan de hand van dergelijke mondelinge proef hangt niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, maar vormt veeleer de neerslag van de impressie die de globale prestatie van de kandidaten bij de selectiecommissie heeft gewekt. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden gevraagd dat zij de motieven van haar motieven in die mate detaileert door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het gesprek met de betrokken kandidaat. De motiveringsplicht reikt met andere woorden niet zover dat de selectiecommissie elk onderdeel van de motivering moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete bewijselementen die dat onderdeel schragen. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de commissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend. Om die redenen kan de verzoeker dan ook niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat in de motivatiefiche niet wordt verwezen naar concrete antwoorden die hij aan de jury zou hebben gegeven tijdens de mondelinge proef.

Aangezien deze argumenten van de selectiecommissie aan de verzoeker werden bezorgd met de voornoemde brief van 12 juni 2009, is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing. Het valt ook niet in te zien hoe de documenten waaraan de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord refereert en die in wezen generieke documenten zijn die niet specifiek op de verzoeker zijn betrokken, bijkomende motieven kunnen bevatten voor wat betreft de bestreden beslissing.

De verzoeker argumenteert weliswaar dat de motivatiefiche niet ondertekend is door de juryleden, dat hun namen er niet op worden vermeld en dat er geen afzonderlijke handgeschreven notities van een jurylid worden meegedeeld, maar daaruit kan nog niet worden afgeleid dat de uitgeschreven vermeldingen die op die motivatiefiche voorkomen, niet toegeschreven kunnen

worden aan de juryleden. Het gegeven dat een aan de motivatiefiche gevoegde bladzijde met de gegevens van de verzoeker en de namen en handtekeningen van de juryleden achteraf zou zijn toegevoegd, is evenmin van aard om aan te tonen dat de vermeldingen op de motivatiefiche niet zouden uitgaan van de juryleden.

De verzoeker heeft de betrokken motivatiefiche ontvangen vooraleer hij zijn beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld, zodat hij met kennis van zaken heeft kunnen oordelen of hij dit beroep al dan niet moest instellen.

Uit het voorgaande blijkt dat er geen schending voorligt van de formele motiveringsplicht.

10. Voor wat betreft de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans betwiste, is het wettigheidstoezicht van de Raad van State beperkt tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven aan het wankelen te brengen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 10 punten op 20 toe te kennen.

De beoordeling van de selectiecommissie bij de onderhavige mondelinge proef, die betrekking heeft op de persoonlijkheid van de kandidaat, is

noodzakelijk een appreciatie van subjectieve aard. Er moeten dan ook overtuigende elementen worden aangebracht opdat de Raad van State haar oordeel als onregelmatig zou kunnen beschouwen.

11. De motieven die in de motivatiefiche worden vermeld, houden alleszins verband met de vooropgestelde functievereisten. Uit de motivatiefiche kan immers worden opgemaakt dat de door het selectiereglement vereiste gedragsgerichte en technische competenties elk afzonderlijk werden onderzocht en beoordeeld.

Uit de motivatiefiche kan duidelijk worden opgemaakt welke competenties werden beoordeeld en hoe de verzoeker aan de hand van een aantal criteria voor elke competentie werd beoordeeld en hem een cijfer werd toegekend tussen nul en vijf.

Het loutere gegeven dat geen aandacht werd besteed aan de kennis van de Franse taal door de verzoeker, aan diens bereidheid om op onregelmatige uren in soms fysiek en psychisch moeilijke omstandigheden te werken, alsook aan het bezit van een rijbewijs B, kan de deugdelijkheid van de motivering van de bestreden beslissing niet aantasten. Deze kwaliteiten worden in het selectiereglement immers niet vermeld als gedragsgerichte of technische competenties, maar onder de titel “Ook belangrijk”. Daaruit kan worden opgemaakt dat het weliswaar belangrijke vereisten betreft, die evenwel niet als competenties worden beschouwd waarover de selectiecommissie een gemotiveerd en voldoende omstandig oordeel moet vellen, temeer daar in het selectiereglement wordt bepaald dat bij de mondelinge proef de “professionele competenties” worden geëvalueerd.

Uit de omstandigheid dat bij de beoordeling van het interview niet wordt ingegaan op beoordelingsverslagen die werden opgesteld naar aanleiding van de stage die de verzoeker heeft doorlopen op de FOD Financiën, kan niet worden besloten tot een schending van de materiële motiveringsplicht, al was het maar omdat de verzoeker zelf niet uiteenzet wat de relevantie van die

beoordelingsverslagen is voor de selectie van een sociale inspecteur voor de RSZPPO. Om dezelfde reden valt ook niet in te zien waarom het gegeven dat de verzoeker vroeger in BTW-controledossiers en in BBI-dossiers is opgetreden, in die mate relevant is voor de beoordeling van de selectiecriteria dat de examenjury dit gegeven niet buiten beschouwing mocht laten bij de mondelinge proef. De verklaring van het voormalig diensthoofd van de verzoeker bij de BTW-controle over diens professionele competenties is niet van aard om de bevindingen van een examenjury te weerleggen die de verzoeker moest beoordelen voor zijn competenties voor de selectie van een sociale inspecteur voor de RSZPPO.

De argumentatie van de verzoeker dat geen motivering werd vermeld bij de rubriek “Title [sic] en ervaring” gaat voorbij aan het gegeven dat bij deze rubriek geen scorevakjes worden vermeld en dat het gaat om een vak waarin blijkbaar gegevens kunnen worden vermeld met betrekking tot de onderdelen “Title [sic] van het diploma” en “Ervaring”, zonder dat blijkt dat het ontbreken van een vermelding in die rubriek de deugdelijkheid van de motivering aantast voor wat betreft de beoordeling van de competenties, waarvoor wel scorevakjes worden vermeld.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de selectiecommissie op vrij omstandige wijze haar bevindingen over de verzoeker bij de toetsing van elk van de zeven competenties heeft weergegeven. Die bevindingen, alsook de eindconclusie van de selectiecommissie zijn allerm minst vaag en bevatten voldoende concrete overwegingen die de score van 10 op 20 punten voor het mondelinge gedeelte van het examen ondersteunen. De verzoeker blijkt daarbij voor de technische competenties vier scores te behalen, gaande van “zwak” tot “sterk”. Voor de motivatie wordt een score “voldoende” behaald en voor de generieke competenties twee scores “voldoende” en telkens één score “onvoldoende” en “zwak”. Voor elke vraag of competentie wordt op voldoende duidelijke wijze uiteengezet waarom de verzoeker niet aan de eisen voldoet.

12. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunten van de partijen

13. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van het fairplaybeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoeker argumenteert dat de motivatiefiche van het mondelinge gedeelte geen verwijzingen bevat naar concrete antwoorden die hij aan de jury heeft gegeven tijdens de mondelinge proef. De weergegeven stellingen en opgesomde negatieve elementen worden met geen enkel concreet voorbeeld geïllustreerd en stroken geenszins met het verloop van het interview. De notities die bij dit onderhoud zijn genomen, kunnen door de verzoeker niet worden geverifieerd omdat hij ze nooit heeft ontvangen. Hierdoor wordt het fairplaybeginsel geschonden. Aangezien de overheid gedane toezeggingen, uitlatingen of een gewekt vertrouwen niet mag beschamen, werd tevens het rechtszekerheidsbeginsel miskend. Uit het voorgaande blijkt ook dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

14. De verwerende partij repliceert dat de kritiek van de verzoeker betrekking heeft op de motivering van de bestreden beslissing en niet op de in dit middel aangehaalde rechtsbeginselen. Er wordt niet concreet toegelicht hoe deze rechtsbeginselen geschonden zouden zijn; het middel is bijgevolg onontvankelijk.

15. De verzoeker stelt in zijn memorie van wederantwoord dat belangrijke competenties, met name de kennis van de Franse taal, de bereidheid om onregelmatige uren te werken in soms fysiek en psychisch moeilijke omstandigheden, alsook het bezit van een rijbewijs B, ten onrechte niet werden beoordeeld, in strijd met het redelijkheidsbeginsel. Het niet bezorgen van een kopie van de casus, het typeformulier met richtlijnen voor het personeel, de

vragenlijsten, de antwoordalternatieven en de typeantwoorden of correctieroosters duidt op het onredelijke karakter van de bestreden beslissing.

16. In zijn laatste memorie verwijst de verzoeker nog naar verscheidene argumenten uit de uiteenzetting van het eerste middel en voert hij aan dat hij daarmee voldoende elementen heeft aangebracht om te kunnen besluiten tot een schending van de in dit middel aangehaalde rechtsbeginselen.

Beoordeling

17. De verzoeker zet niet uiteen op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel door de bestreden beslissing geschonden acht. Het middel is dan ook onontvankelijk in de mate dat de schending van dit rechtsbeginsel wordt ingeroepen.

Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien enkel de draagwijdte van dit beginsel wordt geschetst, zonder dat wordt toegelicht hoe dit beginsel concreet geschonden zou zijn.

De in de memorie van wederantwoord aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel is laattijdig en dus onontvankelijk, aangezien die uiteenzetting niet gebaseerd is op gegevens die eerst in het administratief dossier zijn aangetroffen. Op de argumentatie met betrekking tot de stukken die niet door de verwerende partij zijn bezorgd, werd reeds ingegaan bij de beoordeling van het eerste middel. Om de daar weergegeven redenen kan niet worden besloten tot een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Enkel voor wat betreft de in het verzoekschrift aangevoerde schending van het fairplaybeginsel en de ermee gelijklopende eveneens in het verzoekschrift aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel kan het

middel ontvankelijk worden geacht, nu wel een vrij concrete, weze het summiere uiteenzetting wordt gegeven.

18. De kritiek van de verzoeker voor wat betreft de door hem bespeurde tekortkomingen van de motivatiefiche werd reeds onderzocht bij de beoordeling van het eerste middel. Hetgeen daarbij werd gesteld in het kader van de motiveringsplicht, kan niet anders worden beoordeeld in het kader van het fairplaybeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Om dezelfde redenen als aangegeven bij de beoordeling van het eerste middel, is deze kritiek ongegrond.

19. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

C. Derde middel

Standpunten van de partijen

20. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het in het gelijkheidsbeginsel besloten beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten.

De verzoeker stelt dat hij geconfronteerd wordt met een boycotactie van de verwerende partij en dat elk van haar medewerkers ervoor moet zorgen dat de verzoeker niet slaagt voor examens met een jury. De verzoeker staat bij de verwerende partij op een zwarte lijst. De verzoeker slaagde eerder in een examen voor een contractuele functie, georganiseerd door de RSZPPO waarbij niemand van de verwerende partij in de examenjury zetelde. Wanneer de verzoeker deelneemt aan een examen waarbij iemand van Selor in de examenjury zetelt, wordt de verzoeker ontvangen in een vijandige sfeer en wordt alles in het werk gesteld om hem niet te doen slagen. De verzoeker schetst de draagwijdte van het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten. Hij voert aan dat de kennis van de Franse taal en de bereidheid om onregelmatige uren te werken in soms fysiek en psychisch

moeilijke omstandigheden ten onrechte niet werden getoetst, evenmin als de ervaring van de verzoeker met betrekking tot BTW-controle en BBI-dossiers.

21. De verwerende partij repliceert dat de verzoeker zich beperkt tot feitelijke beschuldigingen aan het adres van de verwerende partij, die op geen enkele manier hard gemaakt worden. Voor zover de verzoeker aanvoert dat er officieuze afspraken binnen Selor zouden bestaan om hem te beletten te slagen voor examens met een examenjury, blijkt het tegendeel uit het gegeven dat de verzoeker enige tijd geleden, nadat hij reeds een beroep tot nietigverklaring had ingesteld bij de Raad van State tegen een examenbeslissing, is geslaagd voor andere examens die door de verwerende partij zijn georganiseerd. De verwerende partij ontkent voorts de aantijging dat bij de verzoeker een aantal selectiecriteria niet werden getoetst. Uit de motivatiefiches blijkt dat de beslissing van de selectiecommissie genomen is op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria en dat er zelfs geen schijn van vermoeden is dat de verschillende kandidaten niet gelijk zijn behandeld.

22. De verzoeker gaat in zijn memorie van wederantwoord nog in op de argumentatie die hij bij het eerste middel heeft uitgewerkt met betrekking tot de kennis van de Franse taal, de bereidheid om onregelmatige uren te werken in soms fysiek en psychisch moeilijke omstandigheden, het bezit van een rijbewijs B, alsook zijn ervaring met betrekking tot BTW-controle en BBI-dossiers. Wat de twee examens betreft waarvoor de verzoeker geslaagd is, merkt hij op dat hij voor de ene functie nog geen concreet aanbod heeft gekregen om de functie op te nemen, terwijl de andere functie een veel lager loon inhoudt dan zijn vorige betrekking bij dezelfde overheidsdienst. De verzoeker argumenteert dat werken onder het niveau waarop men is afgestudeerd, nadelig is.

23. In zijn laatste memorie voegt de verzoeker daar nog aan toe dat de verwerende partij systematisch daden “in de penale sfeer” begaat, onder meer door motivatiefiches achteraf aan te passen voor de samenstelling van het administratief dossier bij beroepen voor de Raad van State. De verzoeker verwijst

daarbij naar verscheidene concrete feiten die volgens hem wijzen op een boycot van de verzoeker door de diensten van de verwerende partij. Volgens informatie die de verzoeker heeft verkregen, zou de afgevaardigd bestuurder van de verwerende partij contact hebben opgenomen met twee medewerkers van ACV-Openbare Diensten om vragen te stellen omtrent het vermeend optreden van de verzoeker als vakbondsafgevaardigde bij selecties en om mee te delen dat de talrijke beroepen die de verzoeker indient, bepaalde stilzwijgende akkoorden op de helling dreigen te zetten.

Beoordeling

24. Gelet op de twee door de verwerende partij aangehaalde gevallen van door de verwerende partij georganiseerde examens waarvoor de verzoeker geslaagd is, kan de stelling van de verzoeker dat hij bij de verwerende partij op een “zwarte lijst” staat en dat alles in het werk wordt gesteld om hem bij elk examen niet te laten slagen, niet worden aangenomen. De argumentatie van de verzoeker dat hij voor de ene functie nog niet is opgeroepen voor een vacante betrekking en dat de andere functie een lager niveau betreft dan een voordien door hem uitgeoefende functie, neemt niet weg dat zijn aantijgingen over de handelwijze van de verwerende partij speculatief overkomen en met geen enkele concrete en objectieve aanwijzing worden gestaafd.

De bijkomende argumentatie van de verzoeker in zijn laatste memorie met betrekking tot contacten tussen de afgevaardigd bestuurder van de verwerende partij en twee medewerkers van ACV-Openbare Diensten houdt niet meer in dan een weergave door de verzoeker van niet nader gestaafde contacten, die zelfs niet als onrechtstreekse aanwijzing kan fungeren, laat staan als bewijskrachtig gegeven met betrekking tot de kritiek die de verzoeker in dit middel formuleert.

25. De argumentatie omtrent de kennis van de Franse taal, de bereidheid om onregelmatige uren te werken in soms fysiek en psychisch

moeilijke omstandigheden, het bezit van een rijbewijs B, alsook de ervaring van de verzoeker met betrekking tot BTW-controle en BBI-dossiers, werd reeds onderzocht bij de beoordeling van het eerste middel. Hetgeen daarbij werd gesteld in het kader van de motiveringsplicht, kan niet anders worden beoordeeld in het kader van de in dit middel aangehaalde bepalingen en beginselen. Om dezelfde redenen als aangegeven bij de beoordeling van het eerste middel, is deze kritiek ongegrond.

26. Het derde middel is niet gegrond.

V. Anonimisering

27. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche